

maa kunne naas allerede i indeværende Samling. Det er jo en Sag af meget stor Betydning for Fiskerne, og det forekommer mig, at, naar alle rette vedkommende, alle de, der baade teoritisk og praktisk have beskæftiget sig med Sagen, ere enige om, at det er en uheldig Bestemmelse, er der kun Grund til at skynde sig det mest mulige med at hæve den, da den volder Fiskerne meget Afbræk i deres Erhverv. Som jeg bemærkede ved Lovforslagets Indbringelse, have Forslagsstillerne ikke noget imod, dersom der skulde være Stemning for det, at gaa væsentlig videre ved Laasningens Ophævelse, naar det da ikke skal vanskeliggøre Udsigterne for vort Lovforslags Gennemførelse. Vi tro ikke, der er saa stor Grund til at hæve Laasningen de andre Steder, vi tro ikke, Laasningen andre Steder generer saa meget uden maaske ved Løgstør—Hals, men der kan der, som sagt, anføres Grunde for at beholde nogen Indskrænkning i Tiden for Brugen af Aalevaad, som der ikke kan anføres for Skive og Hjarbæk Fjord. Ellers tror jeg ikke, der er saa megen Grund til at hæve Laasningen andre Steder. Men er der Stemning derfor, skal det ikke strande paa os. Vi have kun fundet det rigtigt at holde os til de nævnte Fjorde. Det er dem, vi atter og atter have faaet indtrængende Anmodninger fra Fiskerne om at søge at faa aabnede, og det er der, vi kende Forholdene bedst. Der vil det have meget stor Betydning.

Jeg skal i saa Henseende oplyse, at ved Retten i Skive er der alene for Overtrædelse af Laasningsbestemmelserne for Skive Fjord idømt følgende Mulkter i de sidste fem Aar: i 1896 3 Mulkter, i 1897 40, i 1898 45, i 1899 17 og i 1900 37 Mulkter, og fra den allermest kompetente Side er det mig meddelt, at de mulkterede saa godt som udelukkende ere hæderlige og stræbsomme Folk, der ellers aldrig have været i Konflikt med Politiet. Mulkternes Størrelse have varieret mellem 4 og 80 Kr., alt eftersom de paagældende ere mulkterede for første, anden, tredie Overtrædelse osv, og efter Hensyn til, om Forseelsen er begaaet kortere eller længere Tid efter den sidste Mulktering. Endvidere er det mig meddelt, at i Reglen blive Bøderne paa under 10 Kr. betalte, medens de paa over 10 Kr. som oftest blive afsonede med Fængsel. Det vil saaledes ses, at Sagen har sin meget store og meget alvorlige Betydning for Fiskerne. Jeg vil derfor haabe, at vi kunne blive enige om

at ophæve disse nu forældede Bestemmelser og skal med disse Ord anbefale Forslaget paa det bedste til den højtærede Ministers og det høje Tings Velvillie.

Landbrugsministeren (Friis): En delvis Ændring af Fiskeriloven af 5te April 1888 har flere Gange været forsøgt, men er aldrig bleven gennemført, dels formentlig fordi der i de Forhandlinger, der have fundet Sted, er blevet inddraget andre større Forhold, hvad der altsaa har bidraget til, at Sagen er gaaet i Staa, dels formentlig ogsaa, fordi man har ment, at saadanne Spørgsmaal vare for store til at afgøres ved en særlig Ændring i Loven. Den af de ærede Medlemmer for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) og 2den Valgkreds (C. Ravn) foreslaaede Ændring rører ved et af de mest omstridte Punkter i Fiskeriloven, nemlig ved Ophævelsen af Laasningen af en Del af Vandene i Limfjorden. Dette Spørgsmaal har, som omtalt af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, været Genstand for Forhandlinger, Lovændringer og ny Lovforslag lige fra 1750. Jeg skal ikke komme ind paa de Forhold, der have været fremdragne i de enkelte Love — det har den ærede Ordfører for Forslagsstillerne berørt — men kun fremdrage det Punkt, at Lovgivningen paa Grund af de store stedlige Interesser, der stadig have været Aarsag til, at de forskellige Lovforslag ere fremkomne, snart er gaaet i den ene, snart i den anden Retning, snart har udtalt sig for Beskyttelse, snart atter aabnet for Vandene. De stedlige Interesser have, som sagt, utvivlsomt været Aarsag til den Usikkerhed, der har været til Stede paa dette Lovgivningsomraade, og i det her omhandlede Forhold forekommer det mig ogsaa, at de stedlige Interesser ere meget store, og at de ere af saa stor Betydning, at de neppe ville finde deres Afgørelse gennem et privat Lovforslag, men at de maa finde deres Afgørelse under hele Fiskerilovens Behandling under et. Regeringen har, som ogsaa af Ordføreren omtalt, i Samlingen 1899—1900 foreslaaet Bibeholdelse af de lukkede Vande, altsaa ganske i Overensstemmelse med den nu-gældende Lov af 5te April 1888, hvorimod Landstingsudvalget i sin Betænkning af 1ste Februar 1899 har foreslaaet en Forandring deri, nemlig at de kun skulde være lukkede en Del af Aaret. Det ærede Medlem refererede ogsaa til den Betænkning, som blev afgiven af Forstaderen for biologisk Station til Landstingsudvalget, og